

[Statsministeren]

mange år næsten altid har været med, når et arbejdsresultat skulle etableres her i salen, uanset hvem der så var regering, og derfor kommer det ikke overraskende for mig, at CD melder sig med god vilje til at få arbejdet til at lykkes.

Fru Marianne Jøved gav udtryk for, at Det Radikale Venstre vil være en konstruktiv opposition, og partiet vil ikke skifte politik, fordi man er gået ud af regeringen. Det har jeg noteret mig, og det kvitterer jeg for. Det synes jeg var et flot og fornemt standpunkt.

Så sagde fru Marianne Jøved, at det må være rigtigt at sammenkæde dagpengereform med en massivt forstærket uddannelsesindsats. Det mener jeg er en rigtig opfattelse. Den opfattelse har også regeringen.

Hr. Kofod-Svendsen talte om erhvervsbelastningen i skatteomlægningen og gav udtryk for, at det er væsentligt, at vi ikke indretter tingene, så det bliver en for stor hæmsko for erhvervslivet. Det er regeringen enig i. Det var den gamle regering også enig i. Med de nye forslag, som nu er fremsat mellem jul og nytår, mener vi, at det er fair og rigtigt at opgøre erhvervsbelastningen som cirka 0,2 procent af lønomkostningerne i 1991, og vi mener, at fordelene ved den afdæmpede lønudvikling er langt større. For at tage et eksempel: Hvis regeringens skatteforslag kunne få støtte, så ville det betyde, at en arbejder med en skattepligtig indkomst på 190.000 kr. får 3.100 kr. i skatteletelse i stedet for, hvis han skulle nå samme realindkomstresultat, at hans virksomhed skulle give en lønforhøjelse på 8.200 kr., og de 8.200 kr. er jo selvsagt for virksomheden en ekstraomkostning, som betyder forringede muligheder for vækst og oprettelse af nye job.

Må jeg sige til sidst, at jeg er overbevist om, at midterpartierne, hvis jeg må bruge det udtryk, kan bidrage meget stærkt til at muliggøre, at vi får stærke flertal om sagerens løsning i det nye Folketing, og det håber jeg vil ske. Nogle har brugt det udtryk, at før valget var i virkeligheden den daværende regering og opposition enige om 98 pct. af de elementer, som skulle indgå i en helhedsløsning.

Man kan diskutere, om det er en korrekt vurdering, personlig er jeg mere tilbøjelig til at mene, at vi var enige om 97 pct., men så mangler der altså også kun 3 pct. Jeg mener, det er en absolut nødvendighed, selv om vi er uenige på mange måder også i det nye Folketing – og det

er naturligt, at vi er det, for vi er forskellige partier – at vi får klaret de sidste få procent, således at en eller anden tilfredsstillende løsning kan blive virkelighed i løbet af de kommende få uger, så vi med rette kan sige, at nu har regering og Folketing løst sin del af opgaven, nu kan vi alle sammen holde mund og overlade overenskomstsituationens løsning til parterne på arbejdsmarkedet. Det skal de så nok klare, og så har vi fået gode vilkår for vækst og flere nye job, det vigtigste af det hele.

Svend Auken (S):

Først vil jeg gerne sige tak til Folketingets partier for den støtte, man har vist det forslag om motiveret dagsorden vedrørende en fredelig løsning af Golfkrisen, som jeg har stillet. Jeg tror, det er godt, selv om dagsordener jo desværre ikke løser problemerne, at vi har kunnet samles i enighed om en tilkendegivelse i den dybt alvorlige og anspændte situation, som foreligger ved Golfen.

Jeg vil også gerne sige tak til udenrigsministeren for et overordentlig venligt og imødekommende indlæg i forhold til mine betragtninger omkring arbejdet med EF's regeringskonferencer og sikringen af fuld åbenhed omkring alle beslutninger, og også for, at han, når resultatet af konferencerne foreligger, da vil drage omsorg for, at der bliver en bred offentlig debat på et så godt grundlag som overhovedet muligt. Og jeg er selvfølgelig enig med udenrigsministeren i, at det ikke kun skal være på statsligt initiativ, vi må drage alle folkelige kræfter ind i denne diskussion.

Nu er det jo sådan i Folketinget, at man ikke får alt med af det, der bliver sagt. Det gælder mig, og jeg har også lagt mærke til, at det gælder statsministeren. Når jeg udtrykte stor glæde på Socialdemokratiets vegne over valgresultatet den 12. december 1990, så var det ikke Socialdemokratiets eget valg, som jeg overhovedet ikke omtalte, så var det de mange gode flertalsmuligheder, jeg ser i Folketinget efter valget, og jeg opregnede dem: flertal for en virkelig aktiv erhvervs-, beskæftigelses-, uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik, flertal for en virkelig indsats for øget tryghed, flertal for en langt kraftigere miljøindsats end hidtil og endelig flertal for en modernisering og effektivisering af den offentlige sektor uden ideologisk bestemte privatiseringsforslag, afskedigelser osv. af offentligt ansatte.